

מסורת הש"ס

[illegible]

(א) ישי"י ד"ה אכל זה
וכו' כמנהי ארוך עד כותל
(נחמה) תו"מ ונ"ב ט"א
אין זה: (ב) שם ד"ה אחר
ליה רב בידי המהר:

מעשה בכבודי אחר.
ולקח אחד פסח להידיד
והקלו אחד פסח וימי
נגדו אחד ים ועודו
בניסוי ואלה אלה,
ותים ותרומה פסחין
דקסן לחמי ולחמי אס.
שרון. לחימן נלחם,
הפסחנה טיט פסחין
קרקע ופסחנה פסחין
עלם ופסחנה חצר קטנה
הפסחנה לבדולה
לבדולה פסחנה
ולחמי פסחנה חס
עלמה ולא חסר עלם חס
קטנה ולחמי אס. חצר
החריבים כנסין לה.
דקן פסחין ולחמי אס
פסח פסחין כס.

[illegible]

ספרת חזר כנגד המצוי אסור. והא
אלא כל כותל שכנגדו קרי הכי ובזרי
שכנגדו ואסור מידי דהוא אמצוי עקום
הי הכי כל רומח הרחבה היו עקומות
אמצוי ומצוי כותלי אורכה לכותל אורך
ועץ בלתי קודקד: **אשפה**. גבוהה עשרה
ועשה וקורה כדומה פרסה או יותר:
החמשת אשפה מעשרה ומלא זורקין
י הוא אמצוי כינה צהבול מנוי: **פסיק**
השמות והמחזרות לכל המצאות ולא
יש. מספק כינה לבין הכי במחזות
ויחזר ובני ראשו אחר לא עשו לפתח
ומי ראשו: **סוכה**. קבילי"א בלע"י:
שנפט היא. הישר חזר תניח ואיסור
הי פתח חזר חזר לא שזיר מבין ומבין
ואי חזר מעשר לא היו פתח גזלה:
ב"י. רב (ב) הישר חזר אשמיני ואע"ג
ששום דלא דקיי בדים דהא גזולה לא
י חזר לאו מקום ייחוד וסמייה הוא:
אל

עד רה"ר שנגדו מיחה כמפולס ואסור: **אבל** **זו כנגד** **אסור** **מבני** בשלל עירובי הא עירובי מותר האל כנגדו ללא דיוק דכחל רחבה מאריך המבוי והוי כמבוי ארוך עד כותל (ה) רחב הא אסור (ו) ואע"פ שאין פתחיו מכויזין האל נמי משנכנס אל דרך עקמומיותו **ובני** **לה כפיס**. רחבה ברוחב העדוק ורחשו אצל קטום בעלר מבוי ורחשו אחד לרשות העירובי המביס **יעון**. של חול ואבנים אלל שפתו כי כן דרכו ומתקצר רוחב המיה דמנא חומרל ואולי: **וזרקין** **לה כפס**. ולא חיישינן שמא רחב דרבי ארשאי דמיחוד האוי: **ורבין**. לוי דבדור של רבי שיה מאחריה וארשאי המצודות מפלשין לוי והיה מרמיר עו **יעלה** **היס שירקון**. נמי מבוצות המעיקרל: **וקוממיסיס**. בני ראשו אחד עשו לחי לפתחן והמחללת לעק מני ראשין. ולשון מורי"י צריך עקמימותו לחי לבד מאותן יבנו ואסורא דמבוי משום דאסרי עליה שהיה הוא: **לא** **לגדולה** **מותר** **ולא** **אסרי** **בני** קטנה עיליה דלגבי בני אסרן האדרי ולקמן (ט) מוקי לן בשאין קטנה רחבה יותר ממני אלל פיראה ונעשית רשותן של בני גדולה שהרי נתעברה עמהן המביס וז' לרה"ר וז' דרך חצר ומבוי דאי מהם הוא חמירי מיקא טעור דהא ספק טומאה מסוטה גמריקין ובסוטה בני

בשבת חורן המבוי שזה נחמד מכותו
אורח הרבהה ונראה כמבוי ארוך ומ
נגדו דמיון רכר ואוקימונה עומד על
התבה אפילו זה שלא כנגד זה אסור מש
שם יותר ממשר בעקומותיהו לכוילי ע
גדולה ורבה הרבה ודמי כמבוי המפ
המבוי: ור"א אהר"י א"ר א"ר א"ר א"ר
וה"פ שפ"ו בגוה עשרה: ויעלה ה"ס
ומי חישקין כו'. ה"ש"ס הוא דמפ"ש
לרשות הרבים: לאשכח דידיד. והוא
ל"ה לסורא כחלויל. ה"ס ה"ס סמוך ל
גיה לקמור על מחילת ה"ס: אמר ש
אח"י: כודאי. מחללת: ואוסיכו ב"ה
לחי: כ"מ לחי מעליא. וקטנה לחיים
גופא א"ר ירמיה כו'. ואוקמה כחל
מבוי תינאי: חזר קטנה שפסלה. בשל
הוא כשמי חזיריו ופתח אחד ביניהן לגל
וקטנה אסורה. לדריה לאו פתח הוא
נפסלה כביתל השני דדריק רבים מר
נפסלה כביתל השני: ר"ע"ר לעומא. ו

כר א ב ג מ"ו פ"ו
 מהל' שנת הל' יח
 סמך עשר דרנן א' טו"ע
 א"ח פ' ח סמך ג'
 ט"ה ד' מ"ו סמך ס'
 ה' סמך ס' טו"ע
 א"ח פ' שש סמך ט'
 ו' טו"ע ס' סמך ה'
 ט"ו ז מ"ו פ"כ מהלכות
 שאל א"ח העומדות
 הלכה ג'
 ט"ו ח מ"ו פ"ח מהלכות
 שש סמך א"ח פ' סמך
 שש סמך א"ח פ' (שש)
 סמך (ז) וסמך סמך ג'

לְעוֹזֵי רֶשֶׁ"י
קְבִילֵיהֶם א [קִבִּיל"א].
יִתֵּן, וַי, וַיִּזְ.

רבינו חננאל (המיסד)

[illegible]